

De Erkende Paardendierenarts – waarom en hoe?

TEKST LISETTA VERKLEIJ, DIERENARTS EN JOURNALIST

Sinds 1 januari 2012 kun je als dierenarts Erkend Paardendierenarts worden door je aan te melden bij het gelijknamige Register van de Stichting Paard. De Stichting Paard heeft dit Register opgezet om de kwaliteit van paardendierenartsen te kunnen waarborgen. De Erkende Paardendierenarts steunt op drie pijlers: permanente educatie, intercollegiaal overleg en werken volgens de richtlijnen van de KNMvD (voor uitgebreide informatie zie www.stichtingpaard.nl).

Wat moet je eigenlijk doen om ingeschreven te worden én te blijven als Erkend Paardendierenarts en waarom zou je dit willen? Is het moeilijk om aan de eisen te voldoen en wat levert het je uiteindelijk op? We vragen het aan verschillende Erkende Paardendierenartsen zelf, deze maand te beginnen met Willemijn Duijsters.

AFWISSELEND EN LEUK

Willemijn Duijsters: "Nadat ik drie jaar Dierwetenschappen had gestudeerd in Wageningen en steeds werd uitgeloot voor Utrecht ging ik naar België, om daar alsnog Diergeneeskunde te gaan studeren. In juli 2018 studeerde ik af als dierenarts aan de Universiteit Gent, afstudeer-richting Paard met diverse keuzevakken Rund. Mijn eindstage volgde ik bij dierenkliniek Benschop Oudewater. Ik woon in Harmelen en heb zelf ook paarden, dus ik kende deze kliniek al. De stage beviel van beide kanten zo goed dat ik daar meteen na mijn afstuderen aan de slag kon. Ik ben hier nu ruim twee jaar aan het werk, nog steeds met veel plezier. We zijn een echte eerstelijnspraktijk en ik kom dus van alles tegen. Geen dag is hetzelfde en dat houdt het afwisselend en leuk. Mijn werkzaamheden bestaan momenteel grotendeels uit eerstelijnswork met paarden en tijdens de diensten soms ook rundvee en schapen.

Ik ben sinds november 2018 Erkend Paardendierenarts. Om je in te mogen schrijven moet je in de voorafgaande 2,5 jaar onder andere 75 nascholingspunten hebben behaald, waarvan 50 punten in de paardengeneeskunde. Voor een net afgestudeerde dierenarts telt een masterdiploma (tot 2,5 jaar na afstuderen) echter al voor 60 punten mee. Ik heb in oktober 2018 meteen de actualiseringscursus gedaan en nog twee extra nascholingen en toen werd ik toegelaten tot het Register en was ik Erkend Paardendierenarts.

Om in het Register voor Erkende Paardendierenarts te kunnen blijven, volg ik regelmatig nascholingen en intercollegiaal overleg. In 2,5 jaar tijd moet ik opnieuw 75 punten halen en ik moet één keer per twee jaar de actualiseringscursus doen. Daarnaast sta ik ook in het CKRD-register, het Centrale Kwaliteitsregister voor Dierenartsen. Daarvoor dien je 100 punten in totaal te halen, dus nog eens 25 extra. Daar mag ik echter vijf jaar over doen, dus dat is niet moeilijk. De punten voor het CKRD

komen voornamelijk voort uit het Intercollegiaal Overleg Dierenartsen (IOD) en de intervisiegroepen die ik volg. Maar ook bijvoorbeeld het symposium van het Platform Jonge Dierenartsen dat ik heb bijgewoond, leverde punten op. Via mijn account bij PE-Veterinair worden al die punten bijgehouden.

Het intercollegiaal overleg vindt vooral plaats in de winter, als het rustiger is qua werk. Afgelopen jaar gebeurde het helaas bijna niet vanwege de coronacrisis. Normaal besteed ik echter ongeveer één avond per maand aan IOD en daarnaast nog één avond of soms een hele dag aan een nascholing, totaal zo'n anderhalve werkdag per maand. Het is een eis van de praktijk waar ik werk dat ik Erkend Paardendierenarts ben, maar ik vind het zelf ook gewoon erg leuk om nascholing te volgen.

Voor mij persoonlijk ligt de meerwaarde van Erkende Paardendierenarts zijn vooral in het 'up-to-date' zijn qua kennis. Zo had ik laatst een nascholing over astma, omdat er een nieuw product op de markt is gebracht. Daar ben ik dan meteen van op de hoogte. Verder vind ik het aanbod voor eerstelijns paardenpractici helaas wel wat mager en soms ook erg duur. Veel nascholingen, zeker de congressen, zijn gericht op vrij specifieke, meer specialistische werkzaamheden. Terwijl ik vooral behoefte heb aan praktijkgerichte kennis en vaardigheden. Een hele leuke nascholing vond ik daarom de cursus Wondmanagement Paard. De kennis die ik daar heb opgedaan, kon ik delen bij ons in de praktijk en op basis daarvan hebben we bijvoorbeeld ander verbandmateriaal aangeschaft.

De meeste paardendierenartsen die ik ken zijn al Erkend Paardendierenarts, maar ik raad het zeker aan voor collega's die nog niet in het Register zitten. Het is bij ons (nog?) niet zo dat paardeneigenaren expliciet naar een Erkende Paardendierenarts vragen; de bekendheid van het Register zou wel groter mogen. Het heeft echter veel meerwaarde voor jezelf en voor de praktijk waar je werkt. Naast het 'up-to-date' houden van je kennis is ook het overleg met collega's van andere praktijken heel erg nuttig, leerzaam en natuurlijk ook gezellig. Je leert zo andere collega's kennen en dat verlaagt bijvoorbeeld de drempel voor doorsturen. Ikzelf wil zeker in het Register ingeschreven blijven, waarbij ik me in de toekomst meer ga focussen op nascholingen gericht op voortplanting en dermatologie."